

Дата 17.11.1997

U-64
14.08.

1997i

КОМУНИСТИЧЕСКА БЪЛГАРИЯ
 Ком. № 3/97 г.
 9 окт. - г. Н. Павлов
 17.11.97г.

И С К А Н И Е

от Главния прокурор на Република България

Уважаеми господа конституционни съдии,

На основание чл.150,ал.1 и чл.149,ал.1,м.2 от Конституцията на Република България правя искане пред Вас да обявите за противоконституционни чл.61,ал.1,м.5 и пар.5 и 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за физическото възпитание и спорта /ПЗРЗФВС,обн.ДВ,бр.58/96 г./.

Освен противоречието на посочените разпоредби с Конституцията, причина за искането е и обстоятелството, че и този палиативен опит със преходни разпоредби на закон да се уредят въпросите на хазарта в България е не само неудачен, но отново не урежда ясно и точно тези обществени отношения и ще създаде проблеми на държавата при събиране на очаквани такси, данъци и акцизи, ще позволява да се шири и няма да ограничи нелегалния незаконен хазарт и не на последно място ще оказва отрицателно въздействие върху подрастващите.

Правните ми съображения са следните:

1. С чл.60,ал.1 от ЗФВС се създава Държавен фонд за подпомагане на физическото възпитание и спорта като юридическо лице към Комитета за физическо възпитание и спорт. Предмет на настоящето искане е чл.61 от цитиран

ния закон, който регламентира източниците за набиране на средства по фонда. С т.5 на чл.61 е предвидено във фонда да се правят отчисления в размер на 3% върху постъпленията от хазартни игри. Тази разпоредба по същество представлява данъчни утежнения, прикрити под формата на вноски във фонда. Очевидно е, че за определен вид стопански субекти се създават допълнителни финансови задължения в противоречие с чл.18,ал.4 и чл.19,ал.2 от Конституцията.

В тази насока Конституционният съд, тълкувайки чл.19 от К с Реш.№ 19/93 г. изрично е постановил, че с посоченият текст от основния закон се създават условия и гаранции за разгръщане на свободната стопанска инициатива, особено за частната собственост. Чл.19,ал.2 от К се отнася не само за гражданите и юридическите лица, но и за държавата.

2. Атакуваният пар.5 от ПЗРЗФВС предвижда залаганята върху резултати от спортни състезания и други случайни събития, лотарийните и лото и томо игри да се организират в съответствие с Указа за учредяване на държавната парично-предметна лотария /ДВ,бр.91/58 г. изм.ДВ, бр. 110/93 г./ и в изпълнение разпоредбите на обсъждания ЗФВС. Доколкото предметът на регулиране на ЗФВС са обществени отношения, свързани с физическото възпитание и спорта /така чл.1 от с.з./, финансовите и организационни проблеми на частните търговци и търговски дружества за посочената по-горе дейност се регламентират и следва да се разрешават в съответствие с разпоредбите на цитирания указ.

До влизането в сила на пар.5 и 6 от ПЗРЗФВС организацията на хазартните игри е извършвана с актове на Министерския съвет и издадените по делегация от чл.425 от НК - ПМС 99/93 г. и ПМС 215/94 г. и съответни наредби към тях. Въз основа на тези наредби са издадени разрешения на български търговци и регламентирани условия за организиране на хазартни игри.

Параграфи 5 и 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за физическото възпитание и спорта отменят изцяло досега съществуващата уредба, приета от Министерския съвет в съответствие с чл.425 от НК. На първо място, параграф 5 препраща към уредба, която е приета при условията на пълен държавен монопол и чието осъвременяване през 1993 г. е направено единствено, с оглед запазването на тази дейност като държавна дейност, при условията

на вече съществуващата уредба за организиране на хазартни игри от частни търговци и търговски дружества, приета с ПМС N 99 от 1993 г. Прилагането на уредбата на Указа за държавната парично-предметна лотария спрямо частните търговци и търговски дружества противоречи на редица разпоредби на Конституцията, поради което параграфи 5 и 6 следва да бъдат обявени за противоконституционни.

На практика препращането към Указа води до следните абсурдни разрешения:

1. Залаганията върху спортни състезания и други случайни събития, лотарийните и лото и томо игри, организирани от частни търговци следва да се считат учредени към Министерството на финансите;

2. Билетите (съответно талоните) за тези залагания и игри следва да се считат ценни книги на приносител, въпреки че Закона за ценните книжа и фондовите борси не ги счита за ценни книги;

3. Министърът на финансите ще определя съотношението на печалбите на частните организатори на хазартни игри в пари и предмети;

4. Държавата гарантира получаването на паричните и предметни печалби;

5. Получените печалби са освободени от държавни и местни данъци, такси и запови за каквато и да е цел;

6. Продажбата на билети и талони за залаганията върху спортни състезания, лотарийни, томо и лото игри се извършва от Държавна спестовна каса като правило, и само по изключение - от други учреждения, организации и лица, на които отстъпката (комисионната е фиксирана - 15%), изключва свободното договаряне;

7. Чистият приход от залаганията и игрите се експроприира, т.е. внася се в приход на Държавния бюджет. Очевидно е при това положение, че не се плащат никакви данъци и такси;

8. Министърът на финансите одобрява игрални условия за всеки лицензиран организатор на залагания, лотарийни, лото и томо игри;

9. Фондът "Стимулиране дейността на Държавна спестовна каса за развитието на държавната парично-предметна лотария" се попълва с отчисления в размер на 2 на сто от стойността на продадените билети (талони), което всъщ-

ност е без значение, защото каквото не се внесе във фонда, се експроприира от държавата;

Очевидно е, че нито един от горепосочените принципи на установената със Закона за физическото възпитание и спорта организация на залаганията, лотарийните, лото и тото игри не е приложима към лицензираните организатори частни търговци и търговски дружества. Параграф 5 от Преходните и заключителни разпоредби на гореспоменатия закон представлява скрито въвеждане на държавен монопол върху хазартните игри, чрез постановяването на невъзможни, а в много от горесцитираните случаи и абсурдни условия за провеждането им. Народното събрание вместо ясно да изрази позицията си по отношение на организацията на хазартни игри, използва отдавна отречени законодателни методи.

Превеждането на чистите приходи от хазартна дейност в Републиканския бюджет представлява принудително отчуждаване на собственост, надхвърлящо дължимите на държавата данъци - противоречие с чл.17,ал.5 от Конституцията.

Преобладаващата част от разпоредбите към които параграф 5 препраща, създават правна уредба на хазартната дейност, която не гарантира еднакви правни условия, и въвежда по същество държавен монопол - противоречие с чл.18,ал.4 и чл.19,ал.2 от Конституцията.

Извършените до този момент инвестиции в разрешена стопанска дейност от лицензираните организатори на хазартни игри по същество престават да се закрият от закона, тъй като новата уредба е забранителна по отношение на извършваната досега стопанска дейност - противоречие с чл.19,ал.3 от Конституцията.

Поради експроприацията на целия доход (печалба) от игрите е невъзможно плащането на данъци съобразно доходите на организаторите на хазартни игри. Самата експроприация на целия доход противоречи на чл.60 от Конституцията, който въвежда принципа на облагане според дохода, а не облагане чрез изземване на целия доход (печалба).

Прелицензирането по пар.6 от ПЗРЗФВС противоречи на чл.19,ал.2 от К, тъй като не се отнася за държавните организации извършващи дейността по пар.5 от с.з.

С оглед на изложеното поддържам да обявите за противоконституционни разпоредбите на чл.61,ал.1,м.5 и пар.5 и 6 от ПЗРЗ, ФВС.

С уважение,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/ИВ.Татарчев/

ДА